

Norm ALLEN

Este căsătoria între persoane de același sex bună pentru societate?¹

Este căsătoria între persoane de același sex bună pentru societate? Întrebarea conține presupuziția implicită că, atunci când se petrece între o femeie și un bărbat, căsătoria este bună pentru societate. În opinia mea însă, căsătoriile bune sunt bune pentru societate, în timp ce căsătoriile proaste sunt proaste pentru societate, indiferent de orientarea sexuală a persoanelor unite. De pildă, se dovedesc bune căsătoriile în care partenerii sunt victime ale unor abuzuri pentru societate? Se arată bune căsătoriile în care partenerii sunt uciși pentru societate? Sunt oare bune pentru societate căsătoriile în care cuplurile rămân nefericite? Răspunsul evident în toate aceste cazuri este un nu apăsător. Persoanele nefericite creează căsătorii nefericite, familii nefericite și o societate din ce în ce mai nefericită.

Încerc de multă vreme să înțeleg motivele pentru care atâtea persoane se opun așa de vehement homosexualității. Înțeleg multe dintre cele mai importante cauze ale rasismului: teama de concurența pe piața de muncă și de locuințe, ca și în obținerea altor resurse; teama de competiție în căutarea unui partener potrivit; experiențe neplăcute suferite în interacțiunea cu membri ai unui anumit grup; nevoia de a domina pe alții și de a părea superior lor; lăcomia și egoismul, invidia, ignoranța și frica resimțită înaintea altor culturi; și așa mai departe. Înțeleg multe dintre rațiunile pentru sexism: teama de concurența reprezentată de femei; mândria bărbătească, aroganța și ignoranța; nevoia masculină de a domina; și așa mai departe. Înțeleg multe dintre motivele pentru intoleranța religioasă: lipsa disponibilității de a examina propria religie și de a respecta drepturile adeptilor altor religii; certitudinea absolută cu privire la posesia singurei religii veritabile și a celei mai bune; dorința de supremație și dominație culturală; voința de a impune propriile credințe religioase asupra tuturor; și tot așa. Înțeleg multe motive pentru xenofobie: teama de dezordine culturală, socială, politică și economică; incapacitatea de a aprecia importanța istorică a interacțiunii culturale; nevoia de a domina și a monopoliza puterea politică; și așa mai departe. Înțeleg multe dintre cauzele celor mai multe forme de bigotism și intoleranță.

Totuși, nu pot pricepe cauzele antipatiei față de homosexuali sau opoziția puternică față de relațiile fizice între persoane de același sex. Am ascultat obiecțiile, dar nu stau în picioare atunci când sunt supuse examenului critic. Unii afirmă că se împotrivesc homosexualilor fiindcă homosexualitatea este „nenaturală”. La mijloc trebuie să se afle, însă, mai mult decât atât. La urma urmelor, în marea parte a istoriei

¹ Alocuțiune de deschidere rostită cu ocazia dialogului dintre Norm Allen și reverendul John Rankin la Held at Wesleyan University, Middletown, Connecticut, 18 aprilie 2002.

creștinismului, sexul oral a fost considerat nenatural. Majoritatea creștinilor au considerat odată că orice deviere de la poziția misionarului e nenaturală. Sexul anal dintre femei și bărbați este considerat nenatural de către cei mai mulți creștini și etichetat drept sodomie. Cu toate acestea, majoritatea creștinilor conservatori nu sunt implicați politic în persecutarea homosexualilor fiindcă se complac în acte sexuale așa-zis nenaturale. Mai mult, doar faptul că ceva ar putea fi nenatural nu înseamnă în mod necesar că este și rău sau chiar indezirabil. De pildă, ființele umane nu merg pe două picioare în mod natural. Cu toate acestea, creștinii conservatori nu exprimă obiecții la adresa deplasării bipede. Mai mult decât atât, faptul că o formă de comportament este considerată naturală nu înseamnă că e și bună. De exemplu, egoismul, lăcomia și violența sunt naturale, dar majoritatea persoanelor deschise la minte nu încearcă să transforme asemenea trăsături în virtuți.

Mulți creștini afirmă că se opun homosexualității fiindcă constituie un păcat. În ciuda opoziției vocale a apoloziștilor creștini care sprijină homosexualitatea, e adevărat că Biblia condamnă homosexualitatea în mod vehement. Vorbind despre cei care nu-l cinstește pe Dumnezeu, Pavel spune în Romani 1:26-27: „De aceea Dumnezeu i-a lăsat în voia unor patimi josnice; căci femeile lor au schimbat întrebuițarea firească a lor într-una care este împotriva firii; tot astfel și bărbații au părăsit întrebuițarea firească a femeii, s-au aprins în poftele lor unii pentru alții, bărbați cu bărbați făptuind lucruri rușinoase și primind în ei înșiși plata cuvenită pentru rătăcirea lor”.

Iar în Levitic 18:22 putem citi următoarele cuvinte: „Să nu te culci cu un bărbat cum se culcă cineva cu o femeie: este o urâciune”. Chiar mai rău. Leviticul, la 20:13, ne spune că: „Dacă un bărbat se culcă cu un bărbat cum se culcă cu o femeie, amândoi au făcut un lucru detestabil; să fie pedepsiți negreșit cu moartea...”

Pare evident, prin urmare, că Biblia vede în homosexualitate un păcat care merită pedeapsă cu moartea. Nu e de mirare că extremiștii religioși din Statele Unite au atacat și ucis homosexuali, exemplul cel mai grăitor fiind acela al studentului Matthew Shepherd din Wyoming. Conform unui studiu recent al Gay, Lesbian, and Straight Education Network, 83% dintre elevii de liceu și studenții homosexuali au raportat cazuri de hărțuire, iar 21% dintre ei au acuzat experiențe de hărțuire fizică (Statistică citată de *USA Today*, 10 aprilie 2002, p. 7d). Mai mult decât atât, judecătorul Roy Moore de la Curtea Supremă a statului Alabama a condamnat homosexualitatea și a afirmat că Biblia consideră comportamentul homosexual pedepsibil cu moartea. Nu ar fi o absurditate să sugerăm că extremiștii creștini americani, chiar aceia care nu sunt adepți ai mișcării reverendului Rushdoony, ar avea rațiuni să implementeze pedeapsa cu moartea pentru homosexuali. La urma urmelor, există încă state care fac acest lucru, asemenea talibanilor atunci când se aflau la putere. Din nou, recunoașterea faptului că Biblia vede homosexualitatea ca pe un păcat care merită pedeapsa capitală nu constituie o explicație suficientă pentru antipatia față de comunitatea gay. Biblia recomandă pedeapsa cu moartea pentru aceia care își blestemă părinții în Levitic 20:9; pentru cei care comit adulter, în Levitic 20:10; pentru cei care muncesc în timpul sabbatului, în Exod 31:14-15; de asemenea, pentru astrologi și alte categorii de persoane. Nu există însă o mișcare creștină conservatoare care să cheme la pedeapsa cu moartea în asemenea cazuri.

„Domnul a spus-o. Eu o cred. Asta e suficient”. Un asemenea slogan dă poate bine pe un abțibild pentru mașină, dar trădează o lipsă totală de reflecție temeinică. Majoritatea creștinilor care au cugetat asupra acestor teme înțeleg că până și credința spirituală trebuie să se bazeze pe dovezi. Sper că John ne va oferi în această seară argumente potrivite, temeinice, pentru opoziția sa față de căsătoria între persoane de același sex și față de homosexualitate în general.

Pe de altă parte, anumite țări au legi echitabile, înțelegătoare și rezonabile în privința homosexualității. În 1998, legea olandeză a acordat cuplurilor de același sex dreptul de a se înregistra ca parteneri. În această privință, Țările de Jos s-au alăturat Franței și statelor scandinave în recunoașterea unui drept esențial pentru cuplurile de același sex. La finele lui 2000, Olanda a legalizat căsătoriile între persoanele de același sex. Acestea se bucură de drepturi depline privind impozitarea, moștenirea și de altă natură. În același an, în Canada s-a adoptat o lege privind tratamentul egal pentru persoanele gay. Nu există un consens cu privire la amenințarea presupusă a fi reprezentată de căsătoriile între persoane de același sex sau de alte uniuni legal recunoscute față de căsătoriile heterosexuale. De fapt, conform unui sondaj realizat în 2000, 62% dintre olandezi nu aveau obiecții împotriva căsătoriilor între persoane de același sex.

Există numeroase motive pentru care sprijin căsătoria între persoane de același sex. Asociația Psihologilor Americani, Asociația Națională a Asistenților Sociali, Academia Americană de Psihiatrie pentru Copii și Adolescenți, Asociația Americană de Counselling și alte organizații influente sprijină părinții homosexuali. În februarie [2007], Academia Americană de Pediatrie a anunțat că nu există date care să indice existența vreunui risc pentru copiii care au crescut într-o familie compusă dintr-unul sau doi părinți homosexuali. Mai mult, grupul a conchis că orientarea sexuală a părinților nu reprezintă un factor important pentru modul în care cresc copiii. Există peste 20 de studii realizate de cercetători asupra unui număr de aproximativ 300 de copii cu părinți homosexuali. Conform acestora, copiii se descurcă foarte bine în orice privință imaginabilă. Mai mult, copiii de părinți gay dezvoltă o orientare heterosexuale în aceeași proporție semnificativă ca și copiii părinților heterosexuali. Fiindcă nu sunt un conspiraționist paranoic și înțeleg că trebuie să utilizăm cele mai bune date care ne stau la dispoziție, nu văd nici o rațiune convingătoare pentru respingerea acestor rezultate. În Statele Unite, legile discriminează împotriva părinților gay. De exemplu, în familiile de lesbiene doar mama biologică are dreptul să ceară recunoașterea copiilor în scopuri de impozitare, să-i includă în pachetele de servicii de sănătate, să transmită pensii și alte drepturi sociale și așa mai departe. De ce să sufere copiii din cauza unei legislații învechite sau a homofobiei atât de răspândite? Ne-am imagina, în mod normal, că un creștin plin de compasiune și-ar dori tot ce este în avantajul copiilor, indiferent de orientarea sexuală a părinților. Mai rău, în absența unor legi potrivite un părinte gay și-ar putea limita responsabilitățile financiare față de copii, lăsând costurile de creștere în seama părintelui biologic. Din nou, copiii merită sprijinul deplin al părinților lor, fie aceștia din urmă gay sau heterosexuali.

Există persoane care susțin că acei copii care sunt crescuți de homosexuali vor avea mai multe probleme decât cei crescuți de părinți heterosexuali. Chiar dacă am înclina să respingem cercetările care se împotrivesc acestei idei, încă nu am avea

rațiuni adecvate pentru a le nega persoanelor gay dreptul legal de a se căsători și de a întemeia familii. Nu ar trebui să avem pretenția ca toți părinții să-și crească copiii în condiții ideale. La urma urmelor, majoritatea copiilor din istoria umanității nu s-au dezvoltat în asemenea condiții. Milioane de persoane și-au crescut copiii în sclavie și în anumite părți ale lumii aceasta se mai întâmplă încă. În Statele Unite, milioane de persoane de culoare și-au crescut copiii și nepoții în regimul de apartheid din Sud. Milioane de părinți americani se luptă eroic, astăzi, să-și crească copiii în sărăcie. Și totuși viața merge mai departe, condițiile se îmbunătățesc, obiceiurile societății și moravurile ei se schimbă, iar generațiile viitoare beneficiază adesea de lucruri inaccesibile celor care le-au precedat. În loc să ne plângem de dificultățile la care ne-am așteptat să fie expuși copiii crescuți de părinți gay, ar trebui să creăm o societate mai propice familiei și liberă de homofobie, în beneficiul tuturor. Până în 1967, căsătoriile inter-rasiale au fost oficial interzise în SUA. În mod similar, până la finele regimului de apartheid, Africa de Sud a descurajat căsătoriile inter-rasiale. Bărbații albi aflați la putere se simțeau amenințați de negri și doreau să păstreze ceea ce considerau a fi puritatea propriei rase. Mulți au argumentat că Biblia interzicea asemenea căsătorii. Mulți au argumentat și continuă să argumenteze că, atunci când sunt crescuți de părinți de rase diferite, copiii se vor dezvolta într-un mediu problematic datorită rasei lor amestecate. Astfel de critici ar prefera să împiedice căsătoriile mixte, mai degrabă decât să se lupte pentru o lume în care asemenea căsătorii să fie acceptate și respectate. În ciuda eforturilor lor constante, totuși, persoanele albe și de culoare continuă să se amestece. În mod similar, în ciuda eforturilor constante ale creștinilor conservatori de azi, persoanele homosexuale vor continua să se alăture, să încerce să se căsătorească și să-și crească copiii. Întreaga legislație homofobă și tot activismul din lume nu vor schimba aceste lucruri – și nici n-ar trebui să o facă. Pe 21 ianuarie 1993, Pat Robertson a rostit următoarele în timpul emisiunii sale TV, *Clubul celor 700*: „Atunci când în țară domnește lipsa legii, se va petrece aici exact ce-a avut loc în Germania nazistă. Majoritatea celor care s-au alăturat lui Adolf Hitler erau sataniști. Mulți dintre ei erau homosexuali. Cele două merg mână în mână”. Robertson, ca și mulți creștini conservatori, demonizează comunitatea gay și o asociază cu Hitler, nimeni altul decât omul care a trimis mulți homosexuali la moarte în timpul regimului său de teroare.

Reprezintă homosexualitatea un rezultat al păcatului? Aleg homosexualii în mod necesar să fie atrași de către membrii aceluiași sex? Embrionul de mamifer trece printr-o fază de dezvoltare hermafrodită. Înainte de naștere hormonii noștri determină, în măsură importantă, deși nu exclusivă, orientarea noastră sexuală. Imediat după naștere și în primii ani de copilărie simțurile influențează considerabil orientarea sexuală. Ereditatea, dezvoltarea din primii ani și mediul determină, împreună, orientarea sexuală. Interacțiunea dintre natură și cultură are o natură complexă. Mai mult, conceptul teologic de păcat nu ne poate ajuta să înțelegem gradul de importanță al fiecăreia dintre ele. Totuși, există persoane care pretind că homosexualitatea poate fi vindecată, ca și cum ar constitui o boală. În paranteză fie spus, în 1974 Asociația Americană de Psihiatrie a renunțat la definirea homosexualității ca afecțiune în manualul său de diagnostice. Ca urmare, creștinii conservatori au format organizații de tipul Exodus International și alte asociații de terapeuți reparaționiști. Asemenea

grupuri se dedică deprogramării homosexualilor pentru a le reda ceea ce ei consideră ca reprezentând adevărata lor sexualitate. Rata de eșecuri a acestor grupuri rămâne, totuși, ridicată. De fapt, conform lui Ralph Blair, redactorul șef al trimestrialului *Review*, afiliat asociației Evangelicals Concerned, Inc., grup și revistă ce sprijină drepturile persoanelor homosexuale, asemenea terapii constituie o pierdere completă de timp. Cum creștinii conservatori și alții asemenea lor au înregistrat eșecuri absolute în convertirea homosexualilor la heterosexualitate, pare rezonabil să aperi căsătoriile între persoane de același sex. La urma urmelor, căsătoria pare să descurajeze promiscuitatea și adulterul și exclude, prin definiție, păcatul trupesc. Mai mult, contrar opiniei populare, Biblia nu ne învață cu consecvență că Dumnezeu este perfect și neschimbător. În Geneza 6:6 aflăm că „Domnului I-a părut rău că l-a făcut pe om pe pământ și S-a mâhnit în inima Lui”. De bună seamă, Dumnezeu a considerat că a săvârșit o greșală făcându-l pe om. În Exod 32:14, după discuția lui Moise cu Dumnezeu, citim: „Și Domnul Și-a schimbat gândul cu privire la răul pe care spusese că vrea să-l facă poporului Său”. Poate că Dumnezeu și-a schimbat opiniile și cu privire la homosexualitate și ar sprijini astăzi căsătoriile între persoane de același sex.

Unii conservatori creștini au replicat că termenul de căsătorie trebuie să se refere exclusiv la un aranjament legal între un bărbat și o femeie. De ce ar sta lucrurile așa? Definițiile cuvintelor se schimbă și multe cuvinte au înțelesuri multiple. De ce-ar nu s-ar aplica asta și căsătoriei? Oamenii trebuie să învețe să-și adapteze vederile despre lume schimbărilor inevitabile care au loc în societate. Mulți creștini conservatori cred cu sinceritate că homosexualitatea și căsătoriile între persoanele de același sex subminează familia nucleară. Nu e clar de ce s-ar întâmpla așa ceva. Cercetătorii au căzut, în genere, de acord că populația homosexuală nu depășește pragul de 10% din total. Conform ultimelor cercetări, doar aproximativ 5% până la 6% dintre elevii din școlile publice sunt homosexuali, lesbiene sau bisexuali. (Conform *USA Today*, 10 aprilie 2002.) Mai mult, nu e deloc clar că majoritatea homosexualilor din Statele Unite doresc să se căsătorească legal. Presupusa amenințare homosexuală la adresa familiei nucleare pare bazată pe temeri iraționale. În orice caz, structurile familiale nu au de ce să rămână statice. În multe culturi de pe întregul globului poligamia a reprezentat baza multor forme de familie. Alte culturi au depins de familia extinsă compusă din bunici, mătuși, unchi, veri și vere. Un cunoscut proverb african spune că „E nevoie de un sat întreg ca să crească un copil.” Există familii amestecate și familii adoptive. Nu avem cum ști sigur că societatea se va prăbuși datorită schimbării structurii familiei. Persoanele înțelepte încearcă să învețe să se adapteze la schimbările sociale inevitabile, în loc să se teamă de ele.

În fine, dar în mod sigur nu în ultimul rând, sunt în favoarea căsătoriilor între persoane de același sens datorită faptului că adulții care-și dau consimțământul ar trebui să fie lăsați să-și vadă de viață, atâta vreme cât nu produc prejudicii altora. Dacă cineva crede că homosexualitatea este imorală, are tot dreptul. Nu ar trebui, însă, să-și transforme vederile religioase personale în politici publice. Așa ceva ar fi în mod sigur nedemocratic. Se pare că mulți americani încep să înțeleagă acest lucru. De exemplu, conform unui sondaj realizat de *Who's Who* printre studenții americani de liceu, 74% dintre respondenți sau afirmat că se simt ofențați de imagini înfățișând

relații homosexuale la televizor și în filme. Mai mult, 38% au afirmat că au o prejudecată împotriva homosexualității. Cu toate acestea, majoritatea au răspuns că discriminarea homosexualilor constituie o nedreptate. Majoritatea elevilor din sondaj erau creștini albi. Alte sondaje au oferit rezultate similare. Tot mai mulți americani înțeleg importanța respectării drepturilor legitime ale altora, chiar și atunci când acele drepturi intră în conflict cu credințe religioase la care țin mult și de multă vreme. Dacă fiecare învață să-și promoveze sistemul de credințe respectând dreptul vecinului la viață, libertate și căutarea fericirii, ne vom simți bine împreună.